

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

Илиян Василев: Унгария, Хърватска, Турция, Румъния, Гърция, България газови хъбове – плюсовете на едни амбиции

Woodmac: Проектът ТАНАП за пренос на каспийски газ до Европа достига решаващ етап

Natural Gas Europe: Shell откри първата си станция за зареждане на тежкотоварни камиони с ВЛГ

Reuters: Хедж фондовете продават деривативи върху американски петрол, хранилищата се запълват

Rigzone: Албания продава държавна петролна компания, предлага нефтени блокове

Natural Gas Europe: Хърватска планира да стане газов гигант в Балканския регион

Natural Gas Europe: Швейцария помага на Албания да създаде газов пазар

The Huffington Post: Затрудненото положение на Путин с газопровода

Platts: Тази есен ЕК ще публикува проучване на възможностите за създаване на единен пазар на газ в ЕС

Platts: Търсенето на газ в ЕС спадна с 11% на годишна база през 2014 г. до 409 млрд. куб. м (Eurogas)

Нефть Росии: Туркменистан изпитва транспортния газопровод „Изток-Запад“

Newsletter content

Iliyan Vassilev: Hungary, Croatia, Turkey, Romania, Greece Bulgaria Gas Hubs – The Positives of Such Ambitions

Woodmac: TANAP's Caspian Gas Ambition to Europe Reaches Critical Step

Natural Gas Europe: Shell Launches First LNG Truck Station

Reuters: Hedge Funds Get Short of U.S. Oil as Storage Fills

Rigzone: Albania to Sell State Oil Firm, Offer Oil Blocks

Natural Gas Europe: Croatia Plans To Become Gas Giant Of The Balkan Region

Natural Gas Europe: Switzerland Helps Albania Build Gas Market

The Huffington Post: Putin's Pipeline Predicament

Platts: European Commission To Publish Study On Common EU Gas Buying Options This Fall

Platts: European Gas Demand Fell 11% on year in 2014 to 409 bcm: Eurogas

Нефть Росии: Turkmenistan Runs Tests of Export Gas Pipeline 'East-West'

Унгария, Хърватска, Турция, Румъния, Гърция, България газови хъбове – плюсовете на едни амбиции

Илиян Василев

Вече престанах да следя новините в частта заявления на страните от региона да играят ключова роля в новия Енергиен Съюз на ЕС, в това число като се самоопределят като газов хъб. Турция и Гърция отдавна направиха заявки. Досието и основанията изглеждат солидни. Румъния също има най-сериозни основания за подобни претенции, защото на нейна територия е направен първият нефтен сондаж в света и на практика в Европа едва ли има друга страна с по-дълга и богата история в тази област. Има нарастващи основания да твърди, че е фактор на енергийната сигурност, защото вече има положителен газов баланс от тази година, като най-значителните новооткрити находища в целия регион са в Румъния. Това, разбира се, е функция и на проактивната политика на румънското правителство, което не позволява на външни интереси да

възпрепятстват проучването и добива на нефт и газ.

Унгарците пък залагат на голямото си потребление и на значителните си газохранилища, макар, че в тази сфера никога не е по-голям от Украйна. В този хор от претенции се откроява и Хърватска, която макар и с неголямо потребление – 1.5 милиарда кубически метра, реализира доста амбициозна програма за проучване в блокове в нейната акватория. В допълнение е най-значителният като капацитет проект за терминал за внос на втечен природен газ в Крк в региона. Как да не се съгласиш, че Хърватска има основания, след като предвижда добиваният и търгуван газ през Хърватска да се увеличи над десет пъти.

От Албания също има новини за предстояща поредна приватизация на нефтената им компания, като „примамката“ за инвеститорите са основно правата върху блокове в акваторията на страната. Швейцарското правителство отпусна няколко милиона долара за развитие на газовия пазар в страната, защото при сегашното равнище той не може да поеме прогнозирания милиард кубически метра

количества азерски газ през ТАП. Няма разпределителна мрежа, няма потребители.

Всъщност съперничеството между страните в региона не изключва доминанта на сътрудничеството, защото всички страни са взаимно свързани и взаимно зависими. Всички са свърхважни, но не са незаобиколим фактор, дори Турция. Всяка една от тях има основание да претендира, че може да е газов хъб, но нито една не може да реализира този статут и да осигури конкурентни цени за своите потребители /защото на това равнище се решава кой печели надпреварата/ без съдействието и подкрепата на своите съседи. Интеграцията на газовия пазар в региона не е по силите на националните компании, а външните все още срамежливо пристъпват поради регулаторни неуредици. Почти всяка страна има неопознат и неизползван капацитет в сферата на проучването, добива, съхранението и търговията на природен газ, но по-голяма част от възможностите за усилване на транзитни позиции са производни на случващото се у съседа. Колкото и абсурдно на пръв поглед да звучи, тезите за всяка една страна като хъб не са взаимноизключващи се, а взаимно предполагащи се.

Разбира се, не всички могат да бъдат газови хъбове, особено физически. Нито всяка претенция за газов хъб ще се реализира в частта търговска платформа и ценови репер. В тясното разбиране на понятието хъб – разпределителен център на газови потоци от текущия монополист Газпром с идеята за приходите от транзитни такси – не може да се реализира. С един кон състезание не става. Въсъщност възможностите на всяка страна да привлече към себе си по-висок от нормално полагащия се дял от транзитни приходи се определя не толкова от капацитета на преносната инфраструктурата, а от свързаността /колко и какви интерконектори, изходни и входни точки има/, какви капацитети за газосъхранение има, за да позволи игра със сезонните вариации в цената на природния газ, колко е либерализиран пазарът, доколко регулацията позволява свободен транзит на нови количества от нови сериозни играчи и разбира се, какво потребление има – собствено и в страните, с които интерконекторите свързат.

Темата е дълга и доста обемна – но тъй като няма особен шанс България рязко и значимо да увеличи собственото си потребление, нашите основни шансове са в сферата на

местния добив, /който се срина до 4% благодарение на системните усилия за препятстване на проучването и добива/, в предоставянето на транзитни услуги и услуги по газосъхранение. Това може да провокира достатъчна газова ликвидност в нашата мрежа, да отвори нови капацитети чрез повишаване на преносния капацитет в „тесните места“ и допълнителни компресорни мощности, които могат да генерират излишъци, годни за трансгранична търговия. Основните надежди се свързват с възможността да отворим системата за външни играчи /темата за Булгаргаз и неговата стратегия в условията на либерализиран пазар е отделна/, да реализираме множество входно-изходни точки с пазарите на граничните държави и от в региона. В момента транзитираме около 15 милиарда кубически метра природен газ по договорите с Газпром. Дори Газпром да реши да пренасочи тези количества директно през Турция, имаме достатъчно възможности за компенсаторни действия, които да неутрализират заплахата от загуби на приходи по транзита.

Транзитните ни тарифи са едни от най-ниските в региона, което крие достатъчно възможности за увеличаване на приходите

при интегриране на регионалния преносен пазар. В хоризонт до 2020 година имаме потенциал допълнително да реализираме пренос за над 10 милиарда кубически метра – азерски и неруски газ, в това число от втечен природен газ и местен добив. Разполагаме с възможности за разширяване на газохранилището в Чирен малко над милиард кубически метра. Имаме и други възможности за газосъхранение – над 2 милиарда кубически метра, които биха значително повишили привлекателността ни като транзитна страна, като осигурят по-висока динамика и по-значителни физическите обеми за трансгранична и вътрешна търговия. При това има достатъчно интерес у инвеститори и търговци тези действия да се предприемат без публичен ресурс.

Подобни прогнози не са нито оптимистични, нито песимистични, тъй като в значителна степен са самослучващи се на принципа „колкото повече, толкова повече“ - ако действаме днес, ще имаме резултат утре, допълнителна инфраструктура води до по-високи обеми, което пък води до търсене на транзитни услуги и повече инфраструктура.

Едно е сигурно – трябва да либерализираме пазара на услуги по преноса, съхранението и търговията с природен газ, защото при сегашната ситуация освен Газпром други компании трудно могат да реализират транзит и търговия. Няма как да се превърнем в разпределителен център на газовите потоци в региона, ако другите не могат да използват капацитетите на газопреносната ни мрежа и газосъхранението. Ако закъснеем в този процес, други ще реализират своите национални проекти, които не непременно ще отразяват нашия интерес. Първият печели.

Нужна е и активна политика спрямо случващото в нашите съседни, особено от гледна точка на стимулиране чрез съучастие или инвестиции да се реализират ключови проекти, които ще разширят търсенето на транзитни услуги през нашата страна. Твърдя, че има достатъчно инвестиции и интерес.

Тук можем да визираме терминал за ВПГ, реверсивни връзки, магистрални газопроводи и разширяване на проучването и добива на нефт и газ, които не се делят на

конвенционален или неконвенционален, на рисков и безопасен.

Проектът ТАНАП за пренос на каспийски газ до Европа достига решаващ етап

Wood Mackenzie

Церемонията по откриването на Транс-анатолския газопровод ТАНАП, която се проведе на 17 март 2015 г. в Карс, Източна Турция, отбеляза решаващ етап в петнадесетгодишната подготовка за доставяне на каспийски газ до Централна и Източна Европа. Церемонията беляза и включването в него на компаниите British Petroleum и BOTAS на 13 март 2015 г., след което държавната нефтена компания на Република Азербайджан SOCAR ще притежава 58% от акциите, British Petroleum и BOTAS – съответно по 12% и 30% от тях.

Wood Mackenzie, обаче, предупреждава за някои предизвикателства, които биха повлияли бъдещите планове за експанзия на проекта и имат голямо значение за търговската му привлекателност.

Според Самюъл Лусак, мениджър „проучване и добив“ в Wood Mackenzie, церемонията показва, че Южният газов коридор върви по план. Газопроводът ТАНАП ще осигури на Европа нов източник на доставки от 2019 г. и ще представи алтернатива на зависимостта от доставките на руски газ. Наред с това, той ще отвори нови пазари, отвъд турския, за Азербайджан и други оператори от Каспийско море. Да се открият и разработят и нови находища, различни от газовото находище Шах-Дениз, обаче, ще отнеме време, а проектът ще трябва да се съобрази с ясното намерение на руската компания Газпром да запази пазарния си дял в Европа чрез проекта „Турски поток“.

Ето и основните факти за газопровода ТАНАП, според Wood Mackenzie:

ТАНАП е стратегически проект за Азербайджан, тъй като има амбицията да стане основен газов доставчик за Европа. SOCAR (държавната нефтена компания на Република Азербайджан) планира да увеличи капацитета на тръбопровода от 16 куб. м на 31 куб. м до 2026 г.

Wood Mackenzie предупреждава, че има доста неясноти пред бъдещите планове за

разширяване на ТАНАП. Дълбоководните газови находища на Азербайджан са сложни и скъпи за разработване, а проучването и оценката в Каспийско море са ограничени поради недостатъчния брой платформи.

Наскоро Газпром обяви началото на проекта „Турски поток“, който би донесъл допълнителни рискове за експанзията на ТАНАП. Крайната точка и на двата газопровода е в Ипсала, където започва Транс-адриатическият газопровод (ТАП). До този газопровод нямат право на достъп трети страни за период от 25 години. Това означава, че който и да било проект за проучване и добив на газ, целящ да се възползва от разширяването на ТАНАП, вероятно ще се конкурира с руския газ за инфраструктурата на запад от Турция.

Цената за построяването на ТАНАП ще бъде значителна - около 12 млрд. американски долара, като по този начин търговската му привлекателност ще зависи от бъдещото му разрастване.

ТАНАП ще транспортира 16 млрд. кубични метра газ от находището Шах-Дениз от 2019 г. 6 млрд. куб. м са предназначени за Турция, 10 млрд. куб. м ще продължат на запад през ТАП, като от тях 8 млрд. куб. м ще бъдат

разпределени за Италия, а остатъкът – за България и Румъния.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Компанията Shell откри първата си станция за зареждане на тежкотоварни камиони с ВПГ

Natural Gas Europe

Компанията Shell откри своята първа станция за зареждане на тежкотоварни автомобили с втечен природен газ в Ротердам Ваал Хафен, чиято цел е да се възползва от пазарните възможности в Северозападна Европа. Според компанията, това гориво е с конкурентна цена при тежкотоварните камиони.

„Втеченият природен газ (ВПГ) би могъл да е добра алтернатива за собствениците на транспортни компании. Очакваме втеченият природен газ да формира по-голямата част от устойчивия микс от транспортни горива за в бъдеще. Продължаваме да си сътрудничим с производители на двигатели, клиенти и други с цел да стимулираме използването на

втечения природен газ като транспортно гориво“, коментира Лорън Уитманс, генерален мениджър „Преработка, маркетинг и дистрибуция на ВПГ“ (Manager Downstream LNG).

Откриването на новата станция на Shell говори за нарастващата роля на втечения природен газ за транспортния сектор. Станцията е разположена близо до натоварен път, който свързва Холандия, Белгия, Франция и областта Рур.

Gas Infrastructure Europe (GIE) обяви, че операторите на всички станции за втечен природен газ в ЕС са приели да участват в стартиралата през февруари *LNG New Services Inventory* - база данни, която има за цел да отразява всички нови услуги, предлагани от членовете на GIE.

Броят презареждания, преносът на ВПГ от резервоарите с ВПГ на терминала в плавателен съд се учетвори през последните четири години. През 2014 г. количеството на презареждане беше дори шест пъти по-високо в сравнение с 2011 г.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Хедж фондовете продават деривативи върху американски нефт, тъй като хранилицата се запълват

Reuters

Хедж фондовете станаха „мечи“ по отношение на цените на петрола, тъй като очакването да се изчерпят находищата предизвика спад в броя на платформите, разработващи новисондажи. .

Мениджърите на активи откриха рекорден брой къси позиции по договорите за фючърси и опции, свързани с WTI (West Texas Intermediate), равностойни на 209 милиона барела нефт до края на 17 март. Мениджърите на активи все още имат дълги позиции, равностойни на 381 милиона барела, така че като цяло секторът все още има дълга нетна позиция.

По принцип мениджърите на хедж фондове предпочитат „пазара на бика“. Съотношението между дългите и късите позиции от миналата седмица - 1.8 : 1, обаче, беше най-ниското от четири и половина

години насам, и сред най-ниските записани, откакто хеджинг позициите се докладват отделно. Така общността на инвеститорите в хедж фондове стана почти „меча“.

Натрупването на „къси“ позиции не е изненадващо, при все това скоростта, с която фондовете станаха „мечи“, беше изненадваща. Всички къси позиции се увеличиха със 75% за последните четири седмици.

Мениджърите на хедж фондове се фокусираха по-скоро върху непосредствения риск от изчерпване на хранилицата през следващите няколко седмици, отколкото върху намаляването на сондажната дейност и очаквания спад в производството на петрол по-късно тази година.

Запасите от суров нефт, съхранявани за търговски цели в рафинерии, газопроводи и „резервоарни ферми“ в САЩ се увеличиха със 73 млн. барела или 19 % от края на миналата година и достигнаха най-високото си ниво от 30-те години насам.

Същевременно, броят на платформите за сондаж на суров нефт намаля наполовина от началото на октомври 2014 г., като достигна най-ниското си ниво от четири години насам,

по данни на Baker Hughes¹. Броят на сондажните платформи в находището Бакен (Bakken) в щата Северна Дакота беше съкратен от 190 през октомври на 107 в края на миналата седмица, според Държавния департамент за полезни изкопаеми.

Мениджърите на хедж фондове с „мечи“ подход залагат на това, че хранилищата в САЩ ще се запълнят по-бързо, отколкото ефектът от по-ниските цени на петрола ще свие добива и по този начин балансира търсенето и предлагането.

При този рекорден брой къси позиции по договорите за фючърси и опции, свързани с WTI (West Texas Intermediate), повишаването на цените на фючърсите между 18 и 20 март не е изненадващо. Пазарът беше станал много „къс“ и беше узрял за обрат.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

¹ Компания, работеща в областта на нефтените услуги

Албания продава държавна петролна компания, предлага нефтени блокове

Rigzone

Тази година Албания отново ще се опита да приватизира държавната си петролна компания. Според премиера Еди Рама, скоро страната ще предложи своите блокове за проучване и добив на нефт и газ.

Преди две години предходното правителство на Демократичната партия, изместено от предвожданата от Рама коалиция през юни 2013 г., преустанови продажбата им на частен купувач. „Тази година ще завършим дълго отлагания процес на приватизация на държавната компания „Албпетрол“, изтъкна Рама. „За нас беше ясно от самото начало, че Албпетрол е анахронизъм и хибрид, който не може да отговори на предизвикателствата на бъдещето“, каза той пред представители на Shell, Exxon Mobil, BP, италианската Eni, австрийската OMV и хърватската INA.

Албпетрол е само компания за проучване и добив на нефт и газ (upstream company), тя

продаде своята петролна рафинерия преди четири години. За да примами инвеститори, правителството е решено да „осигури благоприятни условия за проучване и добив на нефт и газ“, включително и чрез стабилизиране на фискалните клаузи за времетраенето на договорите.

Според албанския енергиен министър, запасите на нефт и газ се оценяват на около 400 млн.т, от които 40 милиона лесни за добиване (easily extractable). На разположение за проучване за наличие на нефт и газ са 13 наземни и морски блока (onshore and offshore blocks). Правителството планира скоро да започне процедури за предоставяне на първите три блока за експлоатация на заинтересовани компании. Албанското законодателство ще предложи привлекателни фискални условия по време на експлоатационния период, като освободи компаниите от ДДС, удължи периода на проучване от 5 на 7 години, а времето за производство - от 25 на 30 години.

Компаниите Shell и Petromanas Energy Inc., базирана в Калгари, Канада, започнаха да проучват чрез сондаж в акваторията на Албания и потвърдиха наличието на нефт и газ, но все още предстои да установят

производствения му капацитет. Сондажът е в Адриатическо море и е в непосредствена близост до италианското нефтено и газово поле Вал Дагри, което изпомпва около 85 000 барела на ден.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Хърватска планира да стане газов гигант в Балканския регион

Най-младият член на ЕС планира да увеличи своят добив на природен газ и по този начин да стане енергиен лидер на Балканите.

Понастоящем Хърватска посреща около 60% от вътрешните си нужди от газ, или 1.5 млрд. куб. м газ. Ако всичко върви по план, тази сума може да се увеличи неколкостранно, като достигне 10 млрд. куб. м. „Хърватска със сигурност ще стане голям износител на природен газ“, каза министърът на икономиката Иван Врдоляк пред *Natural Gas Europe*.

Според Врдоляк, през последните 20 години в италианската част от Адриатика средният добив на природен газ възлиза на 10 млрд. куб. м годишно. Чрез планираното

нарастване на добива, Хърватска ще си набавя нужният за вътрешно потребление газ. Врдоляк увери, че геоложкият потенциал на страната е подобен на този на Италия и възлиза на няколко милиарда кубични метра годишно.

Хърватска, която се присъедини към ЕС на 1 юли 2011 г., планира да подпише договори за съвместен добив на нефт и газ в края на май, първите от този вид в историята на страната. През м. януари т.г. страната предостави 10 лиценза за разработване и сондиране на въглеводороди в Адриатика на три консорциума – американската Marathon Oil, австрийската OMV и националната компания INA. Преди да подпише договори с тях, правителството ще направи стратегическа екологична оценка и ще вземе необходимите мерки за намаляване рисковете за Адриатическо море.

Енергийният министър изрази задоволството си от значителния интерес от страна на инвеститорите, въпреки геополитическата ситуация, спада в цените на петрола и кризата в петролната индустрия. Освен осигуряване на енергийна сигурност и ефективност, проектът ще допринесе за създаване на местни работни места.

На национално ниво в разработването на находищата ще участват държавната компания за нефт и газ INA и CROSCO - държавна фирма с опит в интегрираното сондиране в бивша Югославия и по целия свят.

Хърватска отчита важноста на сътрудничеството със съседните ѝ страни при провеждането на обществени поръчки, в областта на опазването на околната среда и др. Според министъра, енергийните политики следва да бъдат интегрирани на регионално, европейско и глобално ниво.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Швейцария помага на Албания да построи газовия си пазар

Natural Gas Europe

Швейцария предостави на Албания 6.6 милиона евро за построяването на инфраструктура, така че страната да се възползва от новия Транс-адриатически тръбопровод (ТАП) между Турция и Италия.

Идеята на проекто-споразумението за изграждане на капацитет за големи газови инфраструктурни проекти в Албания е да се създадат необходимите институционални условия за създаването на газов пазар, каза Беатрис Мейзър, директор на Швейцарския държавен секретариат по икономически въпроси.

По време на церемонията по подписване на споразумението, албанският министър на енергетиката Дамиан Гжикнури и министърът на финансите Шкелким Кани благодариха на швейцарците за тяхната подкрепа.

ТАП ще свързва съществуващите в Турция газопроводи с италианската мрежа посредством нови 870 километрови газопроводи в Гърция, Албания и под повърхността на Адриатическо море.

Строителните работи започнаха в Гърция и Албания, като крайният срок за завършване на газопреносната мрежа там е 2019 г. Албания се надява, че ще може да закупува част от газа, преминаващ през нейна територия и вече е подписала споразумение за сътрудничество с азербайджанската държавна компания SOCAR за

предварително проучване на осъществимостта (feasibility study).

„Този проект има за цел да помогне на Албания да диверсифицира енергийните си източници, като намали зависимостта си от хидроенергия“, изтъкна Мейзър.

Понастоящем Албания произвежда цялата си електроенергия от водоелектрически централи, които са евтини и екологично чисти, но също така зависими от флукуациите при валежите.

Албания все още няма конкретни планове как точно да използва добития газ. Тя притежава само една малка топлоелектроцентрала, а правителството засега не е обявило планове за построяване на нови електроцентрали.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Затрудненото положение на Путин с газопровода

The Huffington Post

През декември 2014 г. по време на посещението си в Анкара, руският президент Владимир Путин обяви, че Русия ще се откаже от проекта за газопровода Южен поток. Пазарите реагираха на новината с леко покачване на акциите на Газпром, като по този начин потвърдиха стратегическата значимост на газопровода. За Русия, решението да се откаже от Южен поток означава блокирани инвестиции на Газпром на стойност 4.5 млрд. долара, без да броим изгубения политически кредит на доверие. Пропадането на проекта „Южен поток“ хвърли съмнение върху стратегическата проницателност на руския президент.

Този газопровод всъщност отразява геоикономическата борба между Русия и ЕС, в която се използват икономически средства за защита на геополитически цели. След падането на Желязната завеса през 90-те имаше надежда, че либерализираната търговия, особено със значими стратегически

стоки като природния газ, ще се превърне в основа на едни взаимноизгодни взаимоотношения между двете регионални сили. Събитията се развиха така, че вместо това търговията с природен газ се превърна в стратегическо поле за силова политика. Спомените за прекъснатото захранване с газ от Русия за Украйна през 2006 г. и 2009 г. са все още пресни в ЕС и засилват загрижеността за сигурността на енергийните доставки и търговията с природен газ за политически цели.

Посредством Южен поток, Русия се надяваше да постигне няколко цели. На първо място, газопроводът щеше да намали значението на Украйна като транзитна страна. На второ място, влиянието на Русия в страните от Централна и Югоизточна Европа щеше да се засили. На трето - проектът щеше да възпрепятства конкурентните планове за доставка на газ от Азербайджан през територията на Турция за пазара на ЕС.

Брюксел се опита да подтикне Газпром да се съобрази с Европейските правила в областта на конкуренцията и енергетиката. Сред притесненията на Европейската комисия бяха необходимостта от предоставяне на достъп до газопроводите на трети страни,

възможността за разделяне на собствеността върху преносната мрежа от собствеността върху доставките на газ и структурата на тарифите при използване на газопровода.

При този проект, Русия се надяваше да получи благоприятни стимули, подобни на тези, които получи предходният газопреносен проект Северен поток. В началото на 2014 година все още изглеждаше вероятно, че Европейската комисия ще се поддаде на натиска от няколко държави-членки и ще позволи на Газпром редица изключения от правилата на ЕС. С настъпването на Украинската криза, обаче, Европейският съюз втвърди позицията си по отношение на Южен поток. През март 2014 г. преговорите за регулативни облекчения замряха.

Брюксел изпрати необичайно силно послание до България и Сърбия: строителните работи незабавно да се прекратят, докато не се уредят всички правни въпроси. Въпреки това, Газпром продължи да изпраща тръби до българския бряг през лятото на 2014 г. Преобладаващото предположение между вътрешни за индустрията лица беше, че бизнесът ще бъде подновен след няколко седмици усилени

преговори между Брюксел и Кремъл, както често се беше случвало в миналото.

Променящият се глобален енергиен контекст, в това число спадът в цените на петрола, увеличаването количествата на втечнения газ, спот търговията не бяха единствените причини за промяната в позицията на европейските страни относно Южен Поток. По време на посещението си в Анкара през декември 2014 г., Путин внезапно обяви нов проект за втори подводен газопровод от Русия към Турция - „Турски поток“, който засега е само план. И двете страни подписаха Споразумение за сътрудничество и своевременно започнаха да договарят цените и клаузите.

Пазарни анализатори, обаче, изразиха съмнения относно перспективите за износ на газ за Европейския съюз през Турция, тъй като за това са необходими значителни инвестиции в нова инфраструктура в Югоизточна Европа. Турският вътрешен пазар на газ расте, но не с такъв темп, че да поеме газови доставки, каквито Южен поток имаше амбицията да мобилизира. Сега аурата на непобедимост на руската енергийна политика е сериозно застрашена.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Тази есен ЕК ще публикува проучване на възможностите за създаване на Единен пазар на газ в ЕС

Platts

Според вицепрезидентът на ЕС по енергийните въпроси Марош Шефчович, това проучване ще оцени как може да се създадат възможности за общ газов пазар, които да не противоречат на разпоредбите на правото на Световната търговска организация и на правото на конкуренцията на ЕС.

Изследването ще проучи как тези възможности могат да бъдат оползотворени, особено в случай на криза на доставките, така че да дадат на ЕС още един инструмент, посредством който да преговаря по-ефективно със своите външни доставчици на газ и да се справя по-добре в случай на криза.

Със своята „Стратегическа книга за енергиен съюз на ЕС“, публикувана миналия месец, ЕК поема ангажимента да оцени възможностите за създаване на механизми за „окрупняване на

търсенето“, които ще се задействат в случай на криза на доставките. Тази механизми ще бъдат особено важни за шестте страни от югоизточна Европа, които са изцяло зависими от Русия при доставките на газ.

Лидерите на ЕС подкрепиха тези планове на Европейската комисия по време на среща миналата седмица.

Опонент на този план се оказва Газовата индустрия на ЕС, в лицето на Франсоа-Режи Мутон, председател на застъпническата организация *Gasnaturally*. Той се обяви категорично против подобни общи механизми за закупуване на газ. Според него, те биха довели до създаването на обща организация за продажба и закупуване на газ, което само ще влоши ситуацията.

[СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ ТУК](#)

Търсенето на газ в ЕС спадна с 11% на годишна база през 2014 г. до 409 млрд. куб. м

Platts

Според индустриалната асоциация *Eurogas*, поради извънредно топлото време през 2014 г. търсенето на газ в Европа е намаляло с 11% или до 409 млрд. куб. м. 2014 година е била най-горещата в историята на Дания и Германия, а също и за последните 50 години в Чешката република. Поради това необходимостта от отопление е намаляла. Спадът в потреблението през 2014 г. допълнително се повлия и от факта, че зимата на 2013 г. беше по-студена от средното.

„Значително по-ниските цени на въглищата“, както и „спадът в цените на въглеродния двуокис“ са предизвикали спад в потреблението на газ от енергийния сектор, за което е допринесла и конкуренцията на нарастващото потребление от възобновяеми източници. Бавните темпове на икономическо развитие са друг важен фактор, въпреки че в някои страни като

Германия и Ирландия търсенето на газ за индустриални цели се е увеличило.

Според данните на *Eurogas*, които обхващат 28-те страни-членки на ЕС, най-големият консуматор на газ през 2014 г. е била Германия с потребление, равняващо се на 76.2 млрд. куб. м или с 12.6 % по-малко спрямо предходната година. Втора по потребление, Великобритания е изразходвала 71.5 млрд. куб. м, при спад от 9.1 % спрямо 2013 г. Третата по потребление Италия е изразходвала 60.7 млрд. куб. м, което бележи спад от 11.6% на годишна база.

За разлика от страните от ЕС, в Турция се забелязва нарастване в търсенето на газ.

Според данните на *Eurogas*, потреблението на газ показва общ низходящ тренд през последните години. През периода 2009 г. – 2010 г. се забелязва покачване от 487 млрд. куб. м на 527 млрд. куб. м, но после трендът се обръща: през 2011 г. се отбелязва спад до 477 млрд. куб. м, през 2012 г. – до 465 млрд. куб. м, през 2013 г. – до 458 млрд. куб. м, а през 2014 г. – до 407 млрд. куб. м.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Туркменистан изпитва експортния газопровод "Изток - Запад"

Нефть России

Първите три линейни участъка от бъдещия най-голям междурегионален газопровод в Туркменистан "Изток-Запад" са напълно готови за хидравлични изпитания за якост и течове, съобщи вестникът *„Нейтральный Туркменистан“*.

"Новият регионален газопровод, простиращ се от Шатлык до Белек, е предназначен за пренос на природен газ от най-големите находища в източните райони на страната към газопроводи в други нейни региони, за увеличаване обема и подобряване надеждността на износа на газ, както и за вътрешното потребление на газ," - се казва в статията.

В участъка от град Сердар до град Белек бяха заварени и положени в земята 250 километра, а общо са монтирани повече от 600 километра тръби с диаметър 1420 mm.

Бъдещата газопреносна система с дължина 773 км ще има капацитет от 30 милиарда

кубически метра газ годишно. Съгласно работния план, до края на тази година ще завърши изграждането на линейната част на стратегически важната газопреносна магистрала.

„Нейтральный Туркменистан“ отбелязва, че в изграждането на "Изток-Запад" участват шест тръста от държавния концерн *„Туркменнефтегазстрой“*.

За да се укрепят пясъците по пътя на газопровода, се предвижда засаждането на храсти. "Проектантите на този регионален газопровод трябваше да се справят със сериозни проблеми, свързани с преодоляването на трудните участъци от reliefa: да се предвидят мелиоративни инсталации в солените блата и мочурища, както и необходимата защита на газопровода от подземните води," се казва в статията.

Благодарение на съвместните усилия на специалистите от Института за нефт и газ на Туркменистан и специалистите от "ВНИИПИТРАНСГАЗ" (Украйна) бяха проектирани първите две от шестте компресорни станции - "Шатлык" и "Ызгант", които ще осигурят необходимото налягане в газопроводната система. Основният източник на суровини за газопровода "Изток-Запад"

ще бъде най-голямото находище на страната "Галкыныш". „Чрез създаването на диверсифицирана система за пренос на газ за световните пазари, страната ни ще се превърне в един от най-големите доставчици," се казва в статията.

Туркменистан е един от основните играчи на пазара на газ в Каспийския регион и Централна Азия. "Изток-Запад" може да се използва за доставка на туркменски газ за Европа. Най-оптималният маршрут би бил 300-километров газопровод през Каспийско море до брега на Азербайджан, който разполага с подходяща инфраструктура за реекспорт на туркменски газ за Турция и по-нататък до европейските пазари.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#)

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявилите интерес да

подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолейтър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com
Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирев

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com